

[Hjortnæs]

kalde dem præciseringer? – det har været en meget konstruktiv og for mig at se meget oplyftende debat, og jeg ser frem til de forhandlinger, vi nu skal have i miljøudvalget. Jeg håber meget, at den positive vilje, der bredt er kommet til udtryk, til at få gjort noget ved disse ting og få disse præciseringer og opstramninger gennemført, også vil vise sig i prioriteringen af det arbejde, vi nu skal i gang med i miljøudvalget. Jeg anser det for meget, meget vigtigt, at vi arbejder effektivt og bruger al den tid, som vi får behov for her i de kommende uger, således at vi meget hurtigt, og i hvert fald inden denne folketingsssamling slutter, kan få vedtaget disse ændringer og opstramninger i miljøbeskyttelsesloven. Jeg fornemmer, at der er en vilje til dette, og jeg er parat til at skubbe andre ting, der måtte være generende i vejen, til side, således at vi på dette utrolig vigtige område kan få truffet de nødvendige beslutninger.

Min allersidste bemærkning skal være en tak til ministeren også for de seneste bemærkninger om asbesten. Jeg ved ikke, om jeg går for vidt, men jeg vil alligevel tillade mig at tage dem som udtryk for, at ministeren har hæftet sig ved den melding, som jeg benyttede denne lejlighed til at komme med: at den afgift, som regeringen i øvrigt opererer med for anlægsarbejder, må fjernes. De kommunale investeringer, der nu skal foretages med henblik på at få fjernet både asbest og karlit, andrager meget betydelige beløb.

Jeg forstår godt, at ministeren ikke nu kan forpligte sig på nogen måde, det er noget, ministeren må drøfte med sine regeringskollegaer, men jeg måtte da alligevel fornemme af de formuleringer, som ministeren kom med, at en vilje til at prøve at komme igennem med, at disse kommunale investeringer i hvert fald ikke skal belægges med den planlagte afgift. Hvis dette kan komme til udtryk også som regeringens politik, er det også udtryk for, at regeringen mener det alvorligt, når den taler om viljen til at gøre noget ved miljøet.

Leif Hermann (SF):

Jeg skal her i anden omgang koncentrere mig om nogle få forhold.

Miljøministeren siger, at han ikke mener, det er nødvendigt at gå så drastisk til værks med hensyn til mulighederne for revision af

miljøgodkendelser og -tilladelser som foreslået af os og venstresocialisterne. Miljøministeren siger, at afvejningsprincippet og de andre bestemmelser om miljø i visse situationer er blevet overfortolket af de kommunale myndigheder, men i betragtning af hvordan miljøet ser ud, må man nok sige, at det vel ikke er vanskeligt at sige, at man skal gå drastisk til værks. Hvis det eksempelvis hele tiden har været meningen, at afvejningsprincippet ikke skulle opfattes sådan, som det er opfattet overordentlig bredt i kommuner og amtskommuner, kan man vel dårligt gå for drastisk til værks, når man ser på den faktiske tilstand efter miljøbeskyttelseslovens funktion i 12 år.

Med hensyn til affaldsproblemerne vil jeg godt sige, at det, der skaber nogle problemer for os med hensyn til denne afgift, er den måde, afgiftens anvendelse er formuleret på i finansloven, sådan som ministeren nævnte det. I forvejen har kommunerne problemer nok, for hver gang de giver en krone ekstra ud til miljødriftsudgifter, kommer de af med en ekstra krone i kraft af den genialitet, som regeringen præsterede i forbindelse med juleindgrebet. Men meningen må vel være, at kommunerne tilskyndes til at gå løs på affaldsproblematikken, og dér vil jeg gerne have ministeren til at sige lidt om, hvor meget kommunerne kan regne med at få af de penge, der kommer ind via affaldsafgiften, for det er klart, at det er noget, der kan tilskynde kommunerne til at gå løs på sagen.

Om affaldsproblematikken i almindelighed vil jeg sige, at vi også er indstillet på på baggrund af de forslag, som VS og vi har fremsat sammen, at være med til en løsning, sådan at vi også, om jeg så må sige, får den indholdsmæssige side af affaldsproblematikken på plads i denne samling. Hvorvidt det kan nås, ved jeg ikke, men jeg er lige så vel som hr. Hjortnæs parat til at tilsidesætte andre og næsten lige så vigtige ting for at nå det.

Til sidst vil jeg godt sige tak til ministeren for tilsagnet om at samle ordførerne for at få et overblik over, hvor meget eller hvor lidt vi kan få samarbejdet disse ting og gjort dem færdig i denne samling. Det er væsentligt, at det sker som et signal her fra folketinget om, at nu er det alvor.